

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 100
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2024/075

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Bij mail van 5 februari 2024 diende ■■■ (verder 'beroeper') een verzoek in bij de Vlaamse overheid, departement Omgeving, afdeling Dierenwelzijn, om een afschrift te verlenen van diverse documenten in het dossier rond ■■■:

- *"De (aangetekende) brief of brieven waarin gemeld wordt aan ■■■ dat de procedure bedoeld in artikel 2, §8 KB 27 april 2007 wordt opgestart. Ik citeer voor de goede orde dit artikel: "De Minister kan op ieder ogenblik de erkenning intrekken van een inrichting die niet langer voldoet aan de in de wet en haar uitvoeringsbesluiten gestelde voorwaarden. De betrokkene wordt bij aangetekend schrijven op de hoogte gesteld van het opstarten van deze procedure. Hij beschikt over een termijn van 15 dagen vanaf de ontvangst van het aangetekend schrijven om zijn bemerkingen aan de Dienst over te maken. De beslissing om de erkenning in te trekken wordt pas genomen na het verstrijken van deze termijn."*
- *De bemerkingen die zijn toegekomen bij de Dienst (zie het zonet geciteerde artikel) naar aanleiding van de melding aan ■■■ dat de Minister het voornemen had om de erkenning in te trekken conform artikel 2, §8 KB 27 april 2007.*
- *De (aangetekende) brief of brieven waarin gemeld wordt aan ■■■ dat de procedure bedoeld in artikel 2, § 8 KB 27 april 2007 wordt opgestart.*
- *De bemerkingen die zijn toegekomen bij de Dienst naar aanleiding van de melding aan ■■■ dat de Minister het voornemen had om de erkenning in te trekken conform artikel 2, § 8 KB 27 april 2007.*
- *De (aangetekende) brief of brieven waarin gemeld wordt aan ■■■ dat de procedure bedoeld in artikel 2, § 8 KB 27 april 2007 wordt opgestart.*

- *De bemerkingen die zijn toegekomen bij de Dienst naar aanleiding van de melding aan █████ dat de Minister het voornemen had om de erkenning in te trekken conform artikel 2, § 8 KB 27 april 2007.*
- *De beslissingen waarover de Minister bevoegd voor dierenwelzijn gecommuniceerd heeft via persbericht. [van 26/01/2024 "Dierenminister Weyts sluit 3 Antwerpse hondenkwekerijen"]*

Op 15 februari 2024 weigerde de afdeling Dierenwelzijn een afschrift te verlenen van de gevraagde documenten.

Op 13 maart 2024 diende █████ beroep in bij de beroepsinstantie tegen deze weigeringsbeslissing d.d. 15 februari 2024. Dit beroep werd geregistreerd op 14 maart 2024.

Op 10 april 2024 werd de beslissingstermijn van dertig kalenderdagen verlengd tot vijfenveertig kalenderdagen conform artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 5 februari 2024.

De in beroep aangevochten beslissing van 15 februari 2024 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep van verzoeker d.d. 13 maart 2024 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroep is bijgevolg tijdig ingediend en is **ontvankelijk**.

Gegrondeid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

Er werd aan de beroeper geen afschrift bezorgd van de gevraagde documenten op grond van het feit dat de opgevraagde 'brieven, bemerkingen en beslissingen' documenten omvatten die deel uitmaken van een dossier dat nog lopende is. Er werd ook verwezen naar een eerdere vraag tot openbaarmaking vanwege beroeper (DETA-23893). Er werd voor de weigering een beroep gedaan op de uitzonderingsgronden voorzien in artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet en artikel 27, §1, 4° van de Wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie.

Verder werd aangehaald: "*In afwachting van een administratieve sanctie hebben wij geoordeeld dat het voorbarig is om de betreffende documenten openbaar te maken. De vraag tot openbaarmaking weegt namelijk niet op tegen het vertrouwelijke karakter van de opgevraagde bestuursdocumenten ten behoeve van een administratieve sanctie.*"

Daarnaast werd ook een beroep gedaan op de uitzonderingsgronden bepaald in artikel II.36, §1, 8° en 9° Bestuursdecreet: *“De procedure tot intrekking van de erkenning werd opgestart, echter de betrokkene kan nog steeds een verzoekschrift tot nietigverklaring van deze beslissing indienen bij de Raad van State, Afdeling Administratie. De openbaarmaking van de ‘brieven, bemerkingen en beslissingen’ in dit intrekkingdossier, zou daarom de rechten van verdediging en het vermoeden van onschuld kunnen schaden.”*

2. Inhoud van het beroepschrift

In zijn beroepschrift argumenteert de beroeper dat de vraag van zijn cliënt voortbouwde op een persbericht van minister Weyts van 26 januari 2024. De beroeper kan niet inzien dat er enerzijds wel breed en nationaal wordt gecommuniceerd over de intrekkingen van vergunningen, maar dat de intrekkingbeslissingen zelf dan niet openbaar worden gemaakt wanneer daarom wordt verzocht.

Er kan ook niet worden ingezien hoe het overhandigen van het gevraagde aan de beroeper het voorstellen van een administratieve sanctie in het gevaar kan brengen. *“Net zomin als het berichten over misdrijven door de pers de vervolging van misdrijven van gemeen recht in gevaar brengt, brengt de toepassing van het grondwettelijke beginsel van openbaarheid van bestuur de vervolging in deze zaak in gevaar.”*

Geen enkele van de ingeroepen motieven kan de beroeper overtuigen en al zeker niet als er zelf door de voogdijminister in het kader van de actieve openbaarheid van bestuur wordt gecommuniceerd over de intrekkingbeslissingen: *“Anders uitgedrukt: wie a zegt (= zelf een persbericht verspreiden over het bestaan van intrekkingbeslissingen), moet ook b zeggen (de tekst van de intrekkingbeslissingen zelf openbaar maken)”. Alleszins vraagt beroeper om minstens het beschikkend gedeelte van de intrekkingbeslissingen te ontvangen (want daar is toch al inhoudelijk over gecommuniceerd door de minister).*

M.b.t. de brieven die gericht zijn (en waarbij het voornemen om de erkenningen in te trekken ter kennis is gebracht) kan evenmin begrepen worden welk probleem er zich stelt: *“Het bestaan van intrekkingbeslissingen impliceert dat er brieven zijn vertrokken waarbij het voornemen is toegelicht om die specifieke beslissingen te willen nemen. Als men bekend maakt dat er intrekkingbeslissingen zijn genomen, maakt men zo impliciet maar zeker ook bekend dat er brieven zijn verstuurd waarbij het intrekkingvoornemen is kenbaar gemaakt. Ook op grond van het principe wie a zegt, moet b zeggen, dienen ook die brieven (en eventuele replieken) openbaar te worden gemaakt.”*

3. Standpunt van afdeling Dierenwelzijn

Op 14 maart 2024 contacteerde de beroepsinstantie de afdeling Dierenwelzijn voor toelichting bij de bestreden beslissing. Op 22 maart 2024 deelde de afdeling Dierenwelzijn aan de beroepsinstantie mee dat uit de openbaarheidsvraag blijkt dat het doel van de aanvraag het verder stofferen van een strafklacht tegen ■■■ enerzijds en tegen ■■■ anderzijds is. Hierbij vermeldde de afdeling dat ■■■ de gemeenschappelijke uitbater van drie kwekerijen is: ■■■, waarbij de erkenningen van deze hondenkwekerijen recentelijk werden ingetrokken door minister Weyts. De intrekking gaat in op 15 april 2024. De kwekerij is ook bekend onder de initiële naam ■■■.

Er werd door de afdeling ook verwezen naar mailverkeer tussen beroeper en de afdeling omtrent vragen van de beroeper m.b.t. een mogelijke strafklacht m.b.t. hetzelfde dossier waarbij afdeling Dierenwelzijn o.a. heeft aangegeven dat het dossier nog loopt.

Afdeling Dierenwelzijn gaf ook aan dat op 27 februari 2024 Sara Boogers eerste substituut-procureur des Konings aan hun financieel expert heeft laten weten dat het dossier overgemaakt moest worden aan het parket van Antwerpen. Het dossier is dus lopende.

Bij navraag door de beroepsinstantie naar een concrete toelichting over hoe zowel voor a/ deze brieven b/ de bemerkingen en c/ de beslissingen, wordt geoordeeld dat deze *uitsluitend* ten behoeve van een strafvordering of vordering van een administratieve sanctie zijn opgesteld, antwoordde de afdeling Dierenwelzijn dat de opgemaakte brieven, de bemerkingen en de beslissingen tot doel hebben de erkenning van de kwekerij in te trekken, maar dat er beroep wordt gedaan op de uitzonderingsgrond van artikel II.36, §1, tweede lid, 3° van het Bestuursdecreet, aangezien de opgevraagde brieven, de bemerkingen en, de beslissingen verwijzen naar, uittreksels en fragmenten bevatten van, het dossier dat overgemaakt werd aan het parket van Antwerpen: *“Om het geheim van het onderzoek en rechten van verdediging niet te schenden, konden wij daarom niet ingaan op het verzoek van de aanvrager. Het belang van de openbaarheid weegt zeker niet opweegt [sic] tegen de bescherming van het vertrouwelijke karakter van documenten die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering zijn opgesteld.”*

Als antwoord op de vaststelling van de beroepsinstantie dat de afdeling zich zonder enige motivering heeft beroepen op artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie en op de vraag naar een concrete onderbouwing, vervolgde de afdeling dat secundair werd verwezen naar de uitzonderingsgrond van artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie: *“1. Voor elke milieu-informatie die het voorwerp uitmaakt van een vraag tot openbaarmaking, gaat de milieu-instantie die de aanvraag ontvangt na of er uitzonderingen van toepassing zijn. Ze wijst de aanvraag af als het publiek belang van de openbaarmaking niet opweegt tegen de bescherming van een van de volgende belangen: 4° de opsporing of vervolging van sanctioneerbare feiten.” Onder de aangehaalde uitzonderingsgrond vallen daarnaast ook de documenten die nog niet gelinkt zijn aan een lopend gerechtelijk onderzoek, maar waarvan de openbaarmaking het onderzoek eventueel kan schaden (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 51, 2511/001, 36). Dit is zonder enige twijfel het geval voor de opgevraagde deze [sic] brieven, de bemerkingen en, de beslissingen. Ze bevatten immers verwijzen [sic] naar, uittreksels en fragmenten van het dossier dat overgemaakt werd aan het parket van Antwerpen, [sic] heeft DWZ geoordeeld dat het voorbarig is om de betreffende documenten openbaar te maken. “*

Omdat er ook verwezen werd naar artikel II.36, §1, tweede lid, 8° Bestuursdecreet “omdat er een mogelijkheid bestaat dat een verzoekschrift RvS kan ingediend worden” werd door de afdeling bijkomend aan de beroepsinstantie aangegeven dat er op heden (d.i. 22/03/24) geen verzoekschrift werd ingediend bij de Raad van State. De beroepsinstantie is later evenmin op de hoogte gebracht van enig hangend rechtsgeding.

Als meer concrete onderbouwing voor de toepassing van artikel II.36, §1, tweede lid, 9° Bestuursdecreet stelde de afdeling Dierenwelzijn: *“Aangezien de intrekking van de erkenning van de besproken kweker pas op 15 april 2024 zal ingaan. Het vrijgeven van de gevraagde documenten brengt het vertrouwelijke karakter van de handelingen van een overheidsinstantie in gevaar. De vertrouwelijkheid van de documenten is namelijk noodzakelijk voor de uitoefening van de administratieve handhaving van de intrekking van de erkenning. “*

Als reactie op de argumentatie van de beroeper, stelde de afdeling dat het persbericht van Minister Weyts zelf zeer abstract en vaag geformuleerd is: *“Het kabinet is zich ervan bewust dat details van lopende dossiers in geen geval gepubliceerd mogen worden. Om deze reden wordt er ook niet vrijgegeven om welke kwekerijen, noch welke beheerder het gaat. Er worden enkel algemeenheden vermeld in het persbericht. Dit geldt trouwens voor alle berichtgeving wanneer er een onderzoek aan de gang is, er wordt gerapporteerd over de situatie, maar er worden geen details vrijgegeven.*

De argumentatie “wie a zegt, moet b zeggen” gaat helemaal niet op. Dit zou het beginsel van het geheim van onderzoek volledig uithollen. Het geheim van onderzoek dient niet om de waarheid te verbergen, wel dient het beginsel om enerzijds de naleving van het vermoeden van onschuld en anderzijds de doeltreffendheid van het uitgevoerde onderzoek te waarborgen. De bekendmaking van onderzoekselementen kan een lopend onderzoek schaden doordat derden, zoals aanvrager in kwestie, informatie krijgen en mogelijk hergebruiken. Dit kan beletten dat er vooruitgang geboekt wordt in het onderzoek.”

4. Standpunt van de beroepsinstantie

De beroepsinstantie mocht de gevraagde stukken m.b.t. de drie vermelde HK-nummers vanwege de afdeling Dierenwelzijn ontvangen.

De ingeroepen uitzonderingsgrond van artikel II.36, §1, tweede lid, 8° Bestuursdecreet wil het eerlijk verloop van de rechtspleging vrijwaren. Een essentieel onderdeel van het recht op een eerlijk proces is het beginsel van de ‘gelijkheid der wapens in een proces’; dit beginsel van de wapengelijkheid houdt in dat elke partij het recht heeft haar argumenten te doen gelden in omstandigheden die haar niet benadelen ten opzichte van de tegenpartij. De bestaansreden van de voormelde uitzonderingsgrond is vooral daarin gelegen, te verhinderen dat de openbaarheid van bestuur waaraan één partij onderworpen is, afbreuk doet aan de wapengelijkheid. Zonder deze uitzonderingsgrond zou één partij op grond van de openbaarheid van bestuur kunnen verplicht worden stukken in het gerechtelijk debat te brengen die tegen haar (of een andere aan openbaarheid onderworpen overheidsinstantie) zouden kunnen pleiten, daar waar de andere partij enkel die elementen die haar eis ondersteunen, kenbaar mag maken om het oordeel van de rechter te beïnvloeden. Deze uitzonderingsgrond is dus een correctief op de openbaarheid om te beletten dat een instantie zou worden verplicht in een rechtsgeding de tegenpartij informatie ter beschikking te stellen die vervolgens tegen haar (of een andere aan openbaarheid onderworpen overheidsinstantie) wordt uitgespeeld.

De bedoelde uitzonderingsgrond mag echter niet op een abstracte manier worden ingeroepen, maar er moet concreet worden aangetoond dat de gevraagde bestuursdocumenten verband houden met een bestaand rechtsgeding én in dat geding tegen een overheidsinstantie kunnen worden aangewend. Zoals uit de toelichting van de afdeling Dierenwelzijn kan begrepen worden is er geen bestaand rechtsgeding. Bijgevolg werd deze uitzonderingsgrond ten onrechte ingeroepen.

Uit de toelichting van de afdeling Dierenwelzijn heeft de beroepsinstantie vastgesteld dat het dossier diende overgemaakt te worden aan het parket van Antwerpen en dat het dossier bij het parket nog steeds lopende is. De beroepsinstantie heeft inderdaad, zoals ook door afdeling Dierenwelzijn aangegeven, vastgesteld dat de opgevraagde brieven, de bemerkingen en de beslissingen verwijzen naar, alsook uittreksels en fragmenten bevatten van processen-verbaal die behoren tot het dossier dat lopende is bij het Parket.

De beroepsinstantie dient te beoordelen of in casu artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet van toepassing is voor de documenten waarvan de openbaarmaking geweigerd werd. Op grond van deze bepaling dient de aanvraag tot openbaarmaking afgewezen te worden indien men van oordeel is dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen het vertrouwelijk karakter van bestuursdocumenten (met daarin milieu-informatie) die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werden opgesteld. Zoals blijkt uit de memorie van toelichting (*Parl.St.* VI.Parl 2017-18 nr. 1656/1, 59) belet deze bepaling dat bestuursdocumenten die uitsluitend werden opgesteld ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie, worden vrijgegeven om het goede verloop van het strafonderzoek, de rechten van verdediging en het vermoeden van onschuld te vrijwaren. Deze uitzonderingsgrond is aldus van toepassing indien het vrijgeven van de gevraagde

bestuursdocumenten schade toebrengt aan het opsporen en vervolgen van strafbare feiten of de rechten van verdediging in het gedrang brengt.

De processen-verbaal waarvan de informatie vervat zit in de gevraagde bestuursdocumenten zijn documenten die uitsluitend opgemaakt zijn met het oog op een strafsanctie dan wel een administratieve sanctie. De beroepsinstantie is van oordeel dat op dit moment – gezien het dossier volgens de informatie van afdeling Dierenwelzijn nog steeds lopende is bij het Parket - de bescherming van het goede verloop van de procedure tot het opleggen van een mogelijke strafsanctie niet in het gedrang mag gebracht worden door het verlenen van de gevraagde informatie of documenten aan de beroeper. Het belang van de bescherming van het goede verloop van de procedure gericht op het opleggen van een strafsanctie moet in casu hoger worden ingeschat dan het belang inzake de openbaarmaking van de gevraagde informatie.

Voor die informatie die vervat zit in bestuursdocumenten die niet uitsluitend werden opgesteld voor ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie (zoals een proces-verbaal van waarschuwing) is artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie van toepassing. Deze bepaling voorziet dat een vraag tot openbaarmaking afgewezen wordt als het publiek belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de opsporing of vervolging van sanctioneerbare feiten. Deze uitzondering geldt ook voor de niet-federale overheden omdat zij verband houdt met de strafvervolging, die met uitzondering van de bevoegdheden die artikel 11 en 11bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de Gemeenschappen en de Gewesten hebben toegekend, een federale bevoegdheid blijft. In bovenvermelde wet worden met “sanctioneerbare feiten” de strafrechtelijk beteugelde feiten bedoeld, evenals de feiten die onderworpen zijn aan een administratieve sanctie met inbegrip van de disciplinaire maatregelen.

Onder deze uitzonderingsgrond kunnen bijvoorbeeld ook de documenten vallen die nog niet gelinkt zijn aan een lopend gerechtelijk onderzoek, maar waarvan de openbaarmaking het onderzoek eventueel kan schaden (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 51, 2511/001, 36). De beroepsinstantie is van oordeel dat openbaarmaking van de informatie in een pv van waarschuwing van die aard is dat het afbreuk zou doen aan de “opsporing of vervolging van sanctioneerbare feiten”. De openbaarmaking van voormelde PV's brengt de rechten van verdediging in het gedrang. De belangenafweging waartoe bovenvermeld artikel verplicht, leidt in casu niet tot een oordeel in het voordeel van de beroeper. De openbaarmaking ten koste van het beschermde belang mag maar worden bevolen als daarmee het algemeen belang gediend wordt, wat in casu niet het geval is.

Door informatie vervat in processen-verbaal openbaar te maken dreigt men het geheim van het strafonderzoek te omzeilen. In de huidige stand van het dossier oordeelt de beroepsinstantie bijgevolg dat de openbaarmaking van de gevraagde documenten niet toegestaan kan worden. Zolang er sprake is van een lopend strafonderzoek – hetgeen in casu – zo blijkt op basis van de toelichting van de afdeling Dierenwelzijn - het geval is - kan de openbaarmaking het verdere verloop van dit onderzoek schaden. De neutraliteit en objectiviteit van het onderzoek moet gevrijwaard worden zonder daarbij enige rechten van verdediging in gevaar te brengen of een lopend onderzoek door het parket te beïnvloeden. Het vroegtijdig onthullen van de inhoud van de gevraagde bestuursdocumenten zou kunnen verhinderen dat mogelijke nuttige onderzoekdaden in een geruststellende en serene sfeer zouden kunnen plaatsvinden. Het belang bij het verloop van een strafonderzoek en de vervolging van strafbare feiten moet hoger worden ingeschat dan het belang inzake de openbaarmaking van het opgevraagde.

De uitzonderingen zoals bepaald in artikel II.36, §1, 3° Bestuursdecreet en artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie werden in casu terecht ingeroepen om de openbaarmaking te weigeren, met uitzondering van het hierna vermelde.

Wat de openbaarmaking van het beschikkend gedeelte van de intrekingsbeslissingen betreft is de beroepsinstantie immers van oordeel dat hierbij toepassing kan gemaakt worden van artikel II.45, §2 van het Bestuursdecreet, op grond waarvan een bestuursdocument gedeeltelijk moet openbaar worden gemaakt als de informatie waarop een uitzondering van toepassing is, samen met andere informatie in een bestuursdocument vervat zit en het mogelijk is om de genoemde informatie te scheiden van de andere informatie. Mede, zoals ook aangehaald door de beroeper, door de inhoud van het persbericht van 26/01/2024, ziet de beroepsinstantie immers geen redenen die zich verzetten tegen de openbaarmaking van het beschikkend gedeelte van de intrekingsbeslissingen (d.i. vanaf “om deze redenen”), zodat het beroep als **gedeeltelijk gegrond** kan worden beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 13 maart 2024 tegen de weigeringsbeslissing van de afdeling Dierenwelzijn d.d. 15 februari 2024 wordt als ontvankelijk en deels ongegrond deels gegrond beschouwd.

Bijgevolg dient de afdeling Dierenwelzijn een afschrift van het beschikkend gedeelte van de intrekingsbeslissingen (d.i. vanaf “om deze redenen”) aan de beroeper te bezorgen.

Geen toestemming tot hergebruik van bestuursdocumenten

In zoverre dit beroep geheel of gedeeltelijk gegrond werd verklaard, geldt dat deze inwilliging van de aanvraag tot openbaarmaking GEEN toestemming inhoudt om de gevraagde bestuursdocumenten te hergebruiken, als vermeld in titel II, hoofdstuk 4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Brussel, 24 april 2024

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter